

நான் போர் முனையில் கருதி வள எதில் நிற்கிறேன்! மீண்டும் நிதர்சயமாகத் திரும்பி வருவனே! ஆனால் உங்கள் கனவுகளிலும் நினவுகளிலும் மட்டுமே" என்றான். அவன்தான் மொறிஸ். 1969 இல் பருத்தித்துறை ஆத்தியடியில் பரதராஜன் ஆக அவதரித்த அவன் பதினாறு ஆண்டுகள் தன் பெற்றோரின அரவணைப்பில் வாழ்ந்தான். தனக்கென வாழும் சூயநல வாழ்வில் அவனுக்கு விருப்பம் ஏற்படவில்லை. மண்ணில் சூதந் திரம் கண்ட பின்பு மனையில் இன்பம் காண்போம் என்றான். அன்றே அன்னை மடியதை துறந்து போர்க்களம் புகுந்தான். மொறிஸ் ஆனான். நான்கு ஆண்டுகள் இயக்கப் பணியில் ஈடுபட்டான். குறுகிய காலப் பகுதியில் அவன் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பரியன. சிறீலங்கா இராணுவம் தொண்டமானாற்றில் குடிகொண்டிருந்த காலம் அது. புலிகள் பெருந்தாக்குதல் ஒன்றை இராணுவ முகாம் மீது மறே கொண்டனர். மொறிஸ் அத்தாக்குதலை முன் நின்ற நடாத்தி வெற்றியும் கண்டான். இராணுவ வீரரசை சித்தியோடச் செய்தான். பிநகரி இராணுவ முகாமதை தாக்கி வெற்றியும் கண்ட காயமும் பட்டான். பருத்தித்துறையில் குடிகொண்டிருந்த இராணுவத்தை வெளியே விடாமல் சனெரி போட்டுத் தடுத்து வெளிவந்தோரை விரட்டி அடித்த பெருமை இவனுக்குண்டு. முதல் முதலாக பருத்தித்துறையில் தம்பசிட்டி வீதியில் வதைத்து ஆமிறக்கிற்கு கிரண்டை வீசி ஆமியகை கிலிகொள்ளச் செய்த துணிவும் இவனுக்குண்டு. ஆமி குடிகொண்டிருக்கும் இடங்களாக கெல்லாம் சனெறு அவர்கள் இருப்பிடங்களைச் சூற்றி சக்கை தாட்டு விட்டு வருவதில் இவனுக்கு நிகர் இவன்தான். அதனால் இவனை பருத்தித்துறை மக்கள் அன்பாக M.O (Mines operator) என்று அழைப்பார்கள். [Read more](#)